

36.000 PRIMERS CÀRRECS SERAN RENOVATS A LES ELECCIONS MUNICIPALS FRANCESES

França busca alcaldes

Les pròximes eleccions franceses designaran els primers equips municipals que disfrutaran de la plena integració comunitària. L'Europa dels municipis, més arrelada que la unió estatal, ha servit novament perquè els partits polítics francesos creuen les espases.

Magí Rosselló (París)

Mireu, han abaixat el teló, han clos la campanya i l'escenari ha emmudit fins als pròxims 12 i 19 d'aquest mes en què seran elegits o reelegits 36.000 alcaldes. Sí, ho heu llegit bé: 36.000 municipis, dels quals 33.000 tenen menys de 2.000 habitants i dintre d'aquests, 24.000 no arriben ni a les 500 ànimes. Detall curiós: França té més ajuntaments que Alemanya Federal, Itàlia, Holanda, Bèlgica i Luxemburg junts.

Els electors voten una llista de personalitats que compondran els consells municipals d'aquests 36.000 ajuntaments per un període de sis anys. Cada consell municipal, una vegada constituït, elegirà l'alcalde de la vila per un mateix període de temps.

Els candidats a alcalde són els veritaders promotors de les llistes que es presentaran als electors, llistes que si són elegides en garantiran la nominació. El problema rau en la realització d'aquestes llistes oblidant els interessos personals i respectar les consignes del partit. A nivell nacional, per guanyar un màxim d'ajuntaments s'han de fer concessions i donar cabuda a candidats de famílies més o menys pròximes políticament i, d'aquest fet, reduir o excloure candidats del propi partit. Generalment, aquesta disciplina s'accepta sense dissidències ni ruptures. D'altres vegades hi ha exclusió per refus d'obediència.

Hí ha esquerdes pertot arreu. Vegem alguns casos que són interessants per les personalitat polítiques que entren en joc i les conseqüències electorals que poden tenir: Vila d'Orly (rodalia de París), Gaston Viens, mig segle de mi-

Michel Noir, tots els sondejos el donen com a favorit per ocupar el cap i casal de Lió.

litància en el Partit Comunista, n'és l'alcalde de fa 24 anys. Exclòs del partit per haver presentat llista conjunta amb membres del partit socialista i en detriment dels candidats comunistes que el partit volia imposar-li. El Partit Socialista, per tal de salvar un precari i difícil acord a nivell nacional amb els comunistes, rebutja també aquesta llista local i sacrifica, dissolent-la, la seva acció d'Orly. Resultat: en aquesta Vila es presenten, contra les dretes, dues llistes d'esquerra, la *dissident* i l'*oficial*.

A Marsella són els socialistes els que se les tenen entre ells. Aparentment, el partit havia destinat Robert Vigouroux per a acabar d'acomplir les funcions d'alcalde començades per Gaston Defferre. Era previst que en les presents eleccions deixaria la plaça a Michel Pezet, candidat designat pel partit. ¿Robert Vigouroux? Un cirurgià neuròleg de reputació internacional. Un home tranquil i educat que el desaparegut Gaston Defferre utilitzava com a suplent, conseller o col·laborador servicial, obedient. ¿Obedient? Avui Robert Vigouroux presenta una llista pel seu costat. El cirurgià plàcid s'ha me-

tamorfosat en un home d'una implacable voluntat que ni la proposició d'un ministeri ni l'exclusió del Partit Socialista han fet canviar de posició. I el que era improbable s'està realitzant: els sondejos li són favorables i certes personalitats com el nou diputat Bernard Tapi o Hubert Curien, ministre de la Recerca i de la Tecnologia li fan costat. A Marsella la guerra interna entre socialistes pot desorientar una bona part del seu electorat que, abstenint-se de votar, podria obrir les portes de la vila al candidat de

l'oposició Jean Claude Gaudin.

¿A la dreta, flors i violes? Mireu: Lió, segona vila de França. Les llistes de l'alcalde Francisque Collomb, del partit de centre-dreta UDF, hauran de competir amb les d'un altre dretà, el RPR Michel Noir, que tots el sondejos donen com a favorit a menys de quatre dies de l'escrutini.

A Tolosa, quarta vila del país, un fenomen curiós, una afinitat, sincera o forçada, que es desplaça cap al sud, Pirineu enllà. A la dreta, l'actual alcalde Dominique Baudis, centrista CDS, preconitza obertament l'eix Tolosa-Barcelona, mentre que el seu concorrent més directe, el socialista Jacques Lévy, privilegiaria, cas de guanyar les eleccions, la relació amb Madrid: Si el socialista guanya l'alcaldia, els avions de la línia Tolosa-Madrid faran escala a Saragossa; si Baudis és reelegit, la cambra de comerç de Barcelona tindrà una antena a Tolosa. Dominique Baudis lloga un Boeing 737 i fa un viatge a Barcelona amb una delegació de 130 persones; tres setmanes més tard, Jacques Lévy es desplaça amb un bimotor Gruman i 24 col·laboradors fins a Aragó. Dominique Baudis diu: «Barcelona és

A França, els candidats a alcalde són els veraders promotors de les llistes que es presenten als electors.

un dels eixos de l'esdevenidor de la nostra vila». Jacques Lévy contesta: «Ens fariem satel·litzar pels catalans. El desenvolupament de Tolosa passa per l'eix Madrid-Saragossa.» ¿Com no pensar en CiU i PSOE?

¿I a Catalunya Nord? Pel que fa als partits d'esquerra, persistència dels desacords entre socialistes i comunistes per establir llistes comunes. Com a la resta de l'estat francès, tot depèn de la valoració que cada partit fa de la seva representativitat en les darreres eleccions municipals de l'any 1983. El Partit Comunista exigeix la seva presència en les llistes d'unió d'acord amb els resultats obtinguts localment, mentre que el Partit Socialista vol fer acceptar com a base de càlcul la globalitat de les consultes. ¿Càlculs? Els comunistes han fet pública una llista amb 19 candidats i els socialistes n'han presentat 38.

Com que a Perpinyà el contingent de candidats per llista està limitat a 55, forçosament en sobren dos per establir-ne una d'unió. Difícilment hi pot haver acord en aquestes condicions.

A la dreta, és Maria-Cecília Pons la que ha enterbolit l'ambient amb les seves declaracions quan s'assabentà que l'havien foragitada de la llista «Perpinyà la vostra Vila» que consta de 18 RPR, 18 UDF i 19 personalitats sense etiqueta política. La militant RPR acusa Claudi Barate de no reconduir-la perquè el seu vot aniria a Jaume Faran, previsiblement concurrent seu, si en el futur quedava vacant el càrrec d'alcalde de Perpinyà. Encara, i per tot arreu, discòrdies i interessos personals.

Una altra característica de la llista «Perpinyà la vostra Vila» és l'anunci

d'ampliar i reforçar les relacions amb el Principat. L'advocat Pere Becque seria el responsable de les relacions amb Catalunya si aquesta llista guanyés les eleccions.

Aquestes eleccions 1989-1995, doncs, portaran els equips municipals francesos a les portes de l'any 2000 amb tots els canvis i les modificacions que imposarà la participació a la dimensió europea i al mercat comú. Una fita important perquè seran les grans ciutats les que faran la futura Europa comunitària. Faran o les deixaran fer, perquè la seva influència desvetllarà menys recel en els estats que les regions.

L'alcalde ideal dels pròxims 6 anys hauria de ser, doncs, un creador d'iniciatives i projectes des de la idea europeista i al mateix temps dinamitzar, animar i qüestionar la vida local. □